

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoPom/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318201278
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5318201278.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci navrhovateľky: N. I., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. nad C. XXX, proti odporcovi: Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. nad C. XXX, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 10PPOm/1/2018-16 zo dňa 28. 04. 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 10PPOm/1/2018-16 zo dňa 28. 04. 2018 v časti, v ktorej bol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia podaný v zmysle § 325 ods. 2 písm. g/ a h/ CSP zamietnutý (výrok I. písm. b/, c/), p o t v r d z u j e .

Uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 10PPOm/1/2018-16 zo dňa 28. apríla 2018 v časti, v ktorej bol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia podaný v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ CSP zamietnutý (výrok I. písm. a/), m e n í tak, že ukladá odporcovi, aby dočasne n e v s t u p o v a l do rodinného domu č. XXX zapísaného na liste vlastníctva č. XXXXX, okres Y., obec Z. nad C., k. ú. Z. nad C., nachádzajúceho sa na parcele č. 1684, adresa XXX XX Z. nad C. XXX.

Nariadené neodkladné opatrenie zanikne dňom právoplatnosti konečného rozhodnutia v trestnom konaní proti Q. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. nad C. XXX, pre skutok kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a/ zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon, aktuálne vedenom na OR PZ, odbor kriminálnej polície Čadca, pod ČVS:ORP-216/2-VYS-CA-2018.

Odporca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhovateľka žiadala, aby odporca nevstupoval do rodinného domu č. XXX postaveného na pozemku KN-C, parc. č. 1084, zapísaného na LV č. XXXXX, aby odporca písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami nekontaktoval navrhovateľku a aby sa odporca nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručený súdu dňa 27.04.2018 odôvodnila dlhodobými fyzickými útokmi na jej osobu a psychickým týraním zo strany odporcu, na základe čoho podala dňa 24.04.2018 na OR PZ Čadca trestné oznámenie. Proti odporcovi bolo uznesením vyšetrovateľa OR PZ Čadca ČVS:ORP-216/2-VYS-CA-2018 zo dňa 25.04.2018 vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný poriadok. Navrhovateľka uviedla, že na základe opakovaného psychického a fyzického týrania zo strany odporcu opustila s deťmi spoločnú domácnosť, v ktorej spolu s ním a deťmi bývala a odišla ku svojim rodičom. Ďalej uviedla, že odporca ju neustále sleduje, zakazuje jej návštevy rodičov a kamarátok, neustále ju ponižuje, často robí žiarlivostné scény,

maloleté deti sa ho boja, neprimerane ich trestá, nadáva im. Navrhovateľka k návrhu pripojila výpis z LV na č. XXXXX pre k.ú. Z. nad C., Zápisnicu o trestnom oznámení zo dňa 24.04.2018, Zápisnicu o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 25.04.2018 a Lekársku správu zo dňa 25.04.2018.

3. Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Tp/19/2018 mal okresný súd preukázané, že sudca pre prípravné konanie na základe návrhu na vzatie do väzby obvineného Q. I. (v tomto konaní odporca) uznesením sp. zn. 1Tp/19/2018 zo dňa 26.04.2018 podľa § 87 ods. 2, § 72 ods. 3 Trestného poriadku obvineného Q. I. nevezal do väzby. Súd však v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku prijal písomný sľub obvineného, že povedie riadny život, najmä, že sa nedopustí trestnej činnosti a splní si povinnosti a dodrží obmedzenia. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku bol obvinenému Q. I. uložený dohľad probačného a mediáčného úradníka, povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu, ktorý vedie konanie, každú zmenu miesta pobytu (§ 80 ods. 2 Trestného poriadku), povinnosť pravidelne sa dostaviť k probačnému a mediáčnému úradníkovi v určených lehotách, a na každé predvolanie k orgánom činným v trestnom konaní (§ 82 ods. 1 Trestného poriadku) a v zmysle § 82 ods. 1 písm. h/ a j/ Trestného poriadku bolo obvinenému uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze úmyselne sa priblížiť k poškodenej N. I. (v tomto konaní navrhovateľka) na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a zákaz kontaktu s poškodenou v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, alebo inými obdobnými prostriedkami.

4. V prejednávanej príhode mal prvoinštančný súd na základe predložených listín tvoriacich súčasť návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Tp/19/2018 osvedčené, že odporca sa má dopúšťať fyzických a slovných invektív voči navrhovateľke (fyzické napadnutie, nadávky, vyhrážanie sa, psychické týranie), pričom k týmto incidentom dochádza najmä v nehnuteľnosti zapísanej sa LV č. XXXXX, parc. č. 1084, k.ú. Z. nad C..

Vo vzťahu k časti návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze odporcu vstupovať do rodinného domu č. XXX postaveného na pozemku KN-C parc. č. 1084, zapísaného na LV č. XXXXX okresný súd konštatoval jeho nedôvodnosť, nakoľko navrhovateľka spolu s deťmi opustila spoločnú domácnosť dňa 22.04.2018 a od toho času býva u svojich rodičov (Zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 24.04.2018). Nariadenie neodkladného opatrenia v uvedenej časti by bolo nadbytočné aj z dôvodu, že odporca podal na Okresnom súde návrh na rozvod manželstva, ktorý je vedený na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 5P/31/2018. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti návrhu navrhovateľky, aby odporca navrhovateľku nekontaktoval a nepribližoval sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov považoval súd za nedôvodný, nakoľko uznesením sudcu pre prípravné konanie trestnej veci Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 1Tp/19/2018 zo dňa 26.04.2018 bolo obvinenému Q. I. uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze úmyselného približovania sa a kontaktovania poškodenej N. I. (v tomto konaní navrhovateľky) v akejkoľvek forme; nariadením neodkladného opatrenia by tak došlo k duplicitnej, nadbytočnej dočasnej úprave práv, keďže označené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.04.2018.

5. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, že odvolací súd navrhované neodkladné opatrenie nariadi v celom rozsahu.

6. Uviedla, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal zo Zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 24.04.2018, v rámci ktorého navrhovateľka uviedla, že po jednom z incidentov nešla domov a odvtedy býva u rodičov. To však neznamená, a ani v predmetnej zápisnici nie je zmienka o tom, že navrhovateľka sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala. Súdom prvej inštancie konštatované „odsťahovanie zo spoločnej domácnosti“ bol totiž navrhovateľkin útek z domu zo strachu o seba i svoj život, keď odtiaľ odišla bez akýchkoľvek osobných vecí, a následne za asistencie polície z domu zobrala aj maloleté deti. V čase rozhodovania okresného súdu, ako aj v čase podania odvolania navrhovateľka bývala a doteraz býva u matkinho brata, čo však nie je z dlhodobého hľadiska vyhovujúce. Odvolateľka tiež uviedla, že na odporúčanie psychiatricky je dlhodobá PN, psychicky sa zotavuje, aby mohla ďalej plnohodnotne žiť. Rada by sa spolu so svojimi deťmi vrátila do miesta svojho trvalého bydliska, keďže je to ich domov a maloleté deti majú v mieste trvalého bydliska všetky osobné veci, školské pomôcky a oblečenie. Odvolateľka ďalej poukázala na inštitút neodkladného opatrenia v súvislosti s § 328 ods. 2 písm. f/, g/ a h/ CSP, ktorého účelom je ochrana obetí pred agresorom. Uvedená právna úprava bola do právneho poriadku Slovenskej republiky zakomponovaná práve z dôvodu, aby osoby, na ktorých je páchané násilie, nemuseli utekať z domu, nakoľko ochrana fyzickej a duševnej integrity je silnejšia ako vlastnícke či užívacie právo. Zamietnutím návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd poskytol výhody osobe dopúšťajúcej sa trestnej činnosti, a nie osobám slabším a bezbrannejším, na ktorých bolo páchané násilie. Ani v situácii, keď odporca podal návrh na rozvod manželstva, navrhovateľka nevidí dôvod na zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného

opatrenia, keďže tak rozvodové konanie, ako aj rozhodnutie súdu o rozvode manželstva nie je inštitútom zabraňujúcim agresorovi pokračovať v trestnej činnosti v podobe psychických útokov. Odvolateľka tiež namietala záver konajúceho súdu o neosvedčení naliehavosti nariadenia neodkladného opatrenia. Samotné trestné konanie vedené proti odporcovi je podľa jej názoru pre konanie o neodkladnom opatrení dostačujúcim dôkazom, a teda aj osvedčením naliehavosti vzniknutej situácie. Záverom navrhovateľka vyslovila nesúhlas tiež s právnym posúdením súdu prvej inštancie týkajúcim sa zamietnutia nariadenia neodkladného opatrenia v časti navrhovaného zákazu kontaktu a približovania sa odporcu k jej osobe.

7. Odporca, ktorému bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s odvolaním navrhovateľky v zmysle § 329 ods. 1 druhá veta CSP doručený dňa 07.06.2018 (fikcia doručenia v zmysle § 112 CSP), sa k podanému odvolaniu ani k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyjadril.

8. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v časti zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného podľa § 325 ods. 2 písm. g/ a h/ CSP podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil; v časti, v ktorej prvoinštančný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ zamietol, odvolací súd uznesenie okresného súdu postupom podľa § 388 CSP zmenil, tak, že tomuto návrhu vyhovel.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia (§ 325 ods. 2 písm. e/ CSP).

11. Neodkladné opatrenie je najtypickejším zabezpečovacím prostriedkom civilného procesu, ktoré sa uplatňuje v činnosti súdu pred začatím konania, v konaní o veci samej i po skončení konania. Ide o provizórnu úpravu pomerov strán konania s cieľom umožniť plynulý priebeh rozhodovania vo veci samej, či zabezpečiť realizáciu priznaných nárokov úspešnej strany.

12. Ustanovenie § 325 ods. 1 CSP upravuje dva zákonné dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to: 1/ je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo 2/ ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprimeraným spôsobom zasahovať do vzťahov medzi stranami.

14. Dokazovanie v konaní o vydanie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom vydaného neodkladného opatrenia.

15. Civilný sporový poriadok upustil od pôvodnej koncepcie bezpodmienečnej väzby predbežného opatrenia na konanie vo veci samej (pôvodne § 74 a nasl. a § 102 O.s.p.). Navrhovateľ sa môže domáhať súdnej ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia bez toho, aby na súde súčasne prebiehalo súvisiace konanie vo veci samej.

16. Z obsahu spisového materiálu v prejednávanej veci vyplýva, že navrhovateľka sa svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, doručeným okresnému súdu dňa 27.04.2018, domáhala: a/

zákazu odporcu vstupovať do rodinného domu na adrese XXX XX Z. nad C. XXX (§ 325 ods. 2 písm. e/ CSP), b/ zákazu odporcu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať navrhovateľku (§ 325 ods. 2 písm. g/ CSP), c/ zákaz odporcu približovať sa k navrhovateľke (§ 325 ods. 2 písm. h/ CSP).

17. Odvolací súd sa stotožnil s právnymi závermi okresného súdu prezentovanými na strane 5 napadnutého uznesenia o absencii preukázania naliehavosti a potreby úpravy právnych vzťahov medzi navrhovateľkou a odporcom formou neodkladného opatrenia z dôvodu bezprostredne hroziacej ujmy, ktorým by mal odporca zakázané navrhovateľku kontaktovať a približovať sa k nej. V konaní pred prvoinštančným súdom bolo osvedčené, že uvedené právne vzťahy medzi účastníkmi konania boli už takmer identickým spôsobom upravené v rozhodnutí sudcu pre prípravné konanie, konkrétne v uznesení Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Tp/19/2018 zo dňa 26.04.2018 o nevzatí odporcu do väzby - v rámci uvedeného rozhodnutia bolo totiž obvinenému (v tomto konaní odporcovi) uložené obmedzenie podľa § 82 ods. 1 písm. h/ a j/ Trestného poriadku spočívajúce v zákaze úmyselne sa k poškodenej (v tomto konaní navrhovateľke) priblížiť na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a v zákaze poškodenú (v tomto konaní navrhovateľku) v akejkoľvek forme kontaktovať. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.04.2018. Za popísanej situácie by bolo nariadenie neodkladného opatrenia v tejto časti v zmysle návrhu navrhovateľky duplicitné, čo v žiadnom prípade nekorešponduje s účelom inštitútu neodkladného opatrenia.

18. Naviac odvolateľka svoje odvolanie smerujúce proti uvedenej časti uznesenia súdu prvej inštancie odôvodnila len svojím nesúhlasom s dôvodmi a právnym posúdením zamietnutia jej návrhu, ktorý žiadnym spôsobom neodôvodnila, ani nepredložila súdu žiadne listiny na preukázanie svojho tvrdenia. Jej konštatovanie tak zostalo len v rovine ničím nepodloženého subjektívneho tvrdenia. S poukazom na svoju viazanosť dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ako aj skutočnosť, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, za danej situácie odvolací súd nepovažoval odvolanie navrhovateľky do časti týkajúcej sa zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g/ a h/ za dôvodné.

19. Krajský súd sa však nestotožnil s právnym záverom prvoinštančného súdu o neosvedčení naliehavosti nariadenia neodkladného opatrenia v časti návrhu týkajúceho sa zákazu vstupu odporcu do rodinného domu č. súp. XXX zapísaného na liste vlastníctva č. XXXXX, okres Y., obec Z. nad C., k. ú. Z. nad C., nachádzajúceho sa na parc. č. 1684, adresa XXX XX Z. nad C. XXX.

20. Z predloženého spisového materiálu, (vrátane pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Tp/19/2018), mal odvolací súd osvedčené, že navrhovateľka je spolu s odporcom bezpodielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti, ktorej sa navrhované neodkladné opatrenie podané v zmysle § 325 ods. 2 písm. e/ CSP týka, a to rodinného domu č. súp. XXX zapísaného na liste vlastníctva č. XXXXX, okres Y., obec Z. nad C., k. ú. Z. nad C., nachádzajúceho sa na parc. č. 1684, adresa XXX XX Z. nad C. XXX. Z lustrácie v registri obyvateľov mal odvolací súd osvedčenú aj skutočnosť, že navrhovateľka má na uvedenej adrese (XXX XX Z. nad C.) od 22.11.2011 prihlásený trvalý pobyt. Zo spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Tp/19/2018 je ďalej pre potreby rozhodnutia o neodkladnom opatrení dostatočným spôsobom osvedčené, že odporca sa voči navrhovateľke dopúšťal psychického a fyzického násillia, najmä v predmetnom rodinnom dome. Odvolací súd tak mal na základe uvedeného jednoznačným spôsobom osvedčenú existenciu právnych vzťahov medzi účastníkmi konania, ktorý môže byť predmetom dočasnej úpravy formou neodkladného opatrenia.

21. K naliehavosti úpravy právnych vzťahov formou neodkladného opatrenia uložením zákazu vstupovať dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je osoba, proti ktorej návrh smeruje, dôvodne podozrivá z násillia, odvolací súd uvádza, že implementácia ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e/ CSP predstavuje snahu zákonodarcu riešiť otázku domáceho násillia a situáciu jeho obetí. Predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je určitý stupeň intenzity fyzického či psychického násillia, a to taký, ktorý znamená neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia obeť s páchatelom násillného správania. Intenzita násillného správania teda musí byť spôsobilá natoľko znížiť kvalitu a možnosť spolužitia v spoločnej domácnosti (dome, byte), že sa toto spolužitie stane objektívne neakceptovateľným, prípadne až nemožným. Uvedené platí nielen v prípadoch žitia v spoločnej domácnosti, či v jednom dome alebo byte, ako je tomu aj v predmetnej právnej veci (§ 325 ods. 2 písm. e/ CSP), ale napr. aj pre prípady, kedy obeť násillia v dome či byte priamo nežije, avšak

26. S prihliadnutím na uvedenú argumentáciu odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu v časti podľa výroku I. tohto uznesenia pre nedôvodnosť odvolacích námietok navrhovateľky, pri súčasnom nezistení vád týkajúcich sa procesných podmienok konania (§ 380 ods. 1, 2 CSP) ako vecne správne potvrdil a v ostatnej časti odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu zmeňoval, spôsobom uvedeným vo výroku II. tohto uznesenia. Platnosť nariadeného neodkladného opatrenia odvolací súd určil do právoplatnosti konečného rozhodnutia v trestnom konaní vedeného voči odporcovi v súvislosti so skutkom smerujúcim proti navrhovateľke, kvalifikovaným ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1, písm. a/ zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon.

27. Zároveň krajský súd dáva odporcovi do pozornosti možný následok nerešpektovania dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi konania bližšie špecifikovaný v odseku 22. tohto uznesenia.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Navrhovateľka sa podaným odvolaním domáhala zmeny rozhodnutia prvoinštančného súdu tak, že odvolací súd nariadi neodkladné opatrenie v celom rozsahu, a teda: 1/ v zákaze odporcu vstupovať do rodinného domu, 2/ v zákaze odporcu kontaktovať navrhovateľku, 3/ v zákaze odporcu približovať sa k navrhovateľke. Odvolací súd napadnuté uznesenie v časti 1/ zmenil tak, že neodkladné opatrenie nariadil, na základe čoho mala navrhovateľka v tejto časti procesný úspech. V časti 2/ a 3/ odvolací súd uznesenie okresného súdu, ktorým bol návrh navrhovateľky v predmetnej časti zamietnutý, potvrdil, teda v tejto časti bol procesne úspešným odporca. Rozdiel medzi procesným úspechom navrhovateľky (1/3; 33%) a procesným úspechom odporcu (2/3, 66%) v danom prípade predstavuje 33%-ný čistý úspech odporcu, v ktorom rozsahu by mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania patril. Z obsahu spisového materiálu však vyplýva, že odporcovi v aktuálnom odvolacom konaní preukázateľne žiadne účelné vynaložené výdavky v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva ako trovy konania (majúce sa nahradiť) nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom rozhodnej právnej úpravy by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak taký zmysel postráda, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (prvej preto, že ju na to neopravňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradiť, alebo že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Prezentovaný právny názor vyplýva i z uznesenia NS SR sp. zn. 6 Cdo 166/2016 zo dňa 26.10.2016.

29. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).